

6. Naukova konferentsiia [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : https://uk.wikipedia.org/wiki/Naukova_konferentsiia
7. Piznavalni protsesy v navchalno-profesiinoini diialnosti studenta [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : http://www.psych.kiev.ua/Piznavalni_protsey_v_navchalno-profesiinii_diialnosti_studenta
8. Posibnyk z filosofii [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://subject.com.ua/philosophy/philosophy/50.html>
9. Stattia. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%8F>
10. Tezy. Konspekt. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : http://pidruchniki.com/1735072548791/dokumentoznavstvo/tezi_konspekt
11. Shcho oznachaie buty studentom “VNZ”? [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://kibit.edu.ua/news/chto-takoe-byt-studentom/>

ГОЛИЯД И. С., БЕРЕЗАНСКА К. Роль студента в учебном процессе: наука и активность.

В статье рассмотрена роль студента в учебном процессе в сочетании науки и активности. Активность студента является источником его развития, определяет деятельность и есть ее движущей силой. Наука рассматривается как деятельность направлена на получение нового познания и результат будущего. Отражены разносторонние аспекты деятельности студента в учебном процессе как одно целое. Приведены формы научных мероприятий для апробации исследований. Доказано, что сегодня студент спокойно и взвешенно может сочетать науку и активность, при этом успевают выполнять и другие виды работ, так как студент теперь становится гибче и мобильнее.

Ключевые слова: научная деятельность, активность, учебный процесс, образование, студенческие мероприятия.

GOLIYAD I. P., BEREZANSKA K. A role of student is in an educational process: science and activity.

In the article the role of student is considered in an educational process in combination of science and activity. Activity of student is the source of his development, activity determines and is her by motive force. Science is examined as activity is sent to the receipt of new cognition and result of the future. The different aspects of activity of student are reflected in an educational process as one unit. Forms over of scientific events are brought for approbation of researches. It is well-proven that today student calmly and self-weighted can combine science and activity, here to have time to execute and other businesses, so as a student now becomes more flexible and mobile.

Keywords: scientific activity, activity, educational process, education, student events.

УДК 792.027.5:78.085.321

Журавлева А. В.

КОНТАКТНЕ ТАНГО ЯК НОВІТНЯ ФОРМА

У статті розглядаються основні положення контактного танго як нової форми хореографії. Здійснено порівняльний аналіз контактного танго, аргентинського танго та контактної імпровізації. Також у статті запропоновано рекомендації щодо організації уроків з контактного танго.

Ключові слова: танець, імпровізація, контактна імпровізація, аргентинське танго, контактне танго, альтернативне танго.

Танець – дуже давнє мистецтво, його історія така само довга як історія людства. З давніх часів танець відігравав в житті людей важливу роль. Його пов'язували з природними явищами, шаманськими ритуалами, з традиціями та звичаями, з почуттями та емоціями. Наші пращури використовували танець для спілкування з духами та богами. Саме через танець та співи вони передавали вищим силам свої прохання: щоб полювання було вдалим, щоб пішов дощ тощо. За допомогою танцю передавали нащадкам історію роду, зцілювались від хвороб, спілкувалися та тренували необхідні для життя рухи захисту чи нападу на ворогів. Танець допомагав пережити глибинні почуття, поділитися ними з оточуючими. За допомогою танцю люди пізнавали світ навколо себе та самих себе, керували майбутнім, зміцнювали фізичне та душевне здоров'я.

З часом лишилося два види танцю: побутовий або соціальний, коли люди зустрічаються для знайомства та спілкування; і танець як мистецтво взаємодії професійних танцюристів та хореографів.

На щастя на сучасному етапі розвитку суспільства танець знову є не лише модним захопленням, але й засобом позбавлення від скутості та напруження, можливістю спілкуватися без слів. Одним з таких новітніх напрямків є контактне або альтернативне танго (англ. Contact tango, Contactango), яке поєднало в собі елементи аргентинського танго та контактної імпровізації.

Аргентинське танго та контактна імпровізація – це два різних за філософією напрямків танцю, але дуже схожих за методами впливу на тіло.

Для початку стисло розглянемо особливості контактної імпровізації та аргентинського танго.

Відомо, що імпровізація – надзвичайно давній вид творчості. Вона є важливою складовою повсякденного життя людей. В академічних словниках імпровізація (від франц. improvisation, та лат. improvisus – раптовий, несподіваний) тлумачиться, як витвір мистецтва, що створюється в процесі виконання без попереднього осмислення та обдумування або власне процес його створення [3, с. 141].

Питання імпровізації, зокрема в хореографії, розглядалося А. Клімовим, Ю. Глуценко, С. Мальцевим, І. Дубник, Г. Товстоноговим, Д. Лівшицем, С. Раппопортом, Н. Скрипниченко, Г. Богдановим, Л. Шаміною та іншими. В імпровізації поєднуються сучасні танцювальні техніки: традиційна М. Фокіна – використання вільної пластики та класичного танцю в імпровізації; імпровізація А. Дункан – імпровізація, що йде від внутрішнього настрою; постмодерністська – імпровізація В. Форсайта з деконструктивними експериментами; контактна імпровізація С. Пекстона – імпровізація звільнення, імпровізація з партнером.

Отже, контактна імпровізація – це особливий напрямок сучасного мистецтва перформансу, який виник та інтенсивно розвивається на перетині театру та танцювальної практики. Вона являє собою спонтанну форму танцю, яка залучає в рух два тіла і розвивається навколо точки контакту з партнером [7, с. 22]. Педагоги та практичні психологи відзначають величезний оздоровчий ефект контактної імпровізації та використовують її як один із засобів танцювально-рухової терапії, що дозволяє людині отримати новий досвід в сфері руху, знайти більш цікаві та несподівані, зазвичай незвичні варіанти виконання рухів. Також її розглядають як особливу комунікативну практику [7, с. 22].

У працях переважної кількості науковців (Л. Васильєва, В. Пастух, Д. Шаріков, Т. Кохан, М. Шкарабан, В. Романко, Д. Бернадська,) контактна хореографія розглядається досить поверхово і лише як форма сучасної хореографії початку ХХІ століття, а також як засіб творчого самовираження учасників та пошуку нових танцювальних напрямків.

Незважаючи на те, що контактна імпровізація за визначенням є спонтанною формою танцю, вона має власну техніку, тобто загальні принципи організації роботи [7, с. 23]. При організації робочого простору для контактної імпровізації, зазвичай, використовують наступні принципи гуманістичної психології:

1. Кожна особистість унікальна та неповторна і має право на самовираження.

2. Прагнення до відкритого та безпосереднього контакту між людьми.

3. Важливість чуттєвого переживання “тут і тепер”, що виникає в процесі реальних міжособистісних стосунків, щирого діалогу під час зустрічі [6, с. 189].

Характерною особливістю контактної імпровізації, як особливої форми танцю, є те, що під час танцю, люди можуть контактувати один з одним різними частинами тіла (долоні, плечі, лікті, стегна, живіт, спина тощо). До того ж під час танцю точка контакту постійно переміщується, створюючи енергію, яка спрямовує рух. Учасники контактної імпровізації вирішують самостійно – будуть вони підтримувати контакт в кожний момент взаємодії чи ні, наскільки тісним буде цей контакт, як довго триватиме тощо. Під час імпровізації учасникам важливо прислухатися до відчуттів у власному тілі, намагатися відчувати, що збирається зробити їх партнер, якими будуть його рухи, не боятися експериментувати з різними варіантами рухів. Вони повинні зберігати стан “потону”, постійно підтримуючи включеність в діалог з партнером [6, с. 190].

У контактній імпровізації активно використовуються дотики, підтримки (наприклад, коли один учасник приймає вагу партнера на власну спину і при цьому підтримується контакт спина до спини), спіралеподібні рухи, перевороти, підстрибування, падіння тощо. При цьому для партнерів найбільш важливим є не те, яким вийде танець з естетичної точки зору, а

те, що він взагалі відбудеться. Тому в ході танцю партнери зазвичай можуть зупинятися, поправляти одяг, відпочивати тощо [7, с. 23].

Заняття з контактної імпровізації характеризуються наявністю чіткої структури. Зазвичай вони починаються з розігріву. Основним завданням цього етапу є зняття фізичного та психологічного напруження в учасників, розслаблення м'язів і підготовка тіла до танцю. Як зазначає А. Гіршон, на початку кожного заняття слід "розтопити лід", а саме допомогти учасникам відійти від звичної картини світу, прибрати скутість і страх перед дотиком до іншої людини. Для досягнення цієї мети рекомендується підтримувати активне спілкування між учасниками групи, тому краще починати кожне заняття з вітання і обговорення однієї або кількох тем, безпосередньо або опосередковано пов'язаних з темою заняття [5].

Інший шлях для подолання страху дотику до іншої людини – постановка танцю, в рамках якого не можна торкатися до іншої людини. При цьому можливо як повне виключення дотиків один до одного, так і часткове (наприклад, можна торкатися лише окремих частин тіла). При підготовці тіла до танцю зазвичай використовують комплекс спеціальних вправ, який може включати масаж, присідання, біг на місці, стрибки, вправи з практики йоги, дихальні техніки тощо [7, с. 23].

Тепер стисло розглянемо особливості аргентинського танго.

Аргентинське танго – імпровізаційний танець, що побудований з чотирьох елементів: кроки, повороти, зупинки і прикраси. Танго – танець схожий на мозаїку, яка кожного разу складається інакше. Жінки і чоловіки привносять свої власні стилі та прикраси в танець, які значно сприяють отриманню хвилюючого і непередбачуваного досвіду. "Танець – це комплекс елементів, що тимчасово поєдналися", – зазначав Карлос Вега [9, с. 25]. У танго цей комплекс поєднує три елементи – хореографію, музику та слово.

Аргентинське танго – це, перш за все, соціальний танець, тобто танець, який можна станцювати завжди, коли грає музика танго і є бажачі скласти вам пару.

Танго надзвичайно корисне для підтримки форми і є чудовою заміною фізичним вправам та фітнесу. Безліч обертань зміцнюють вестибулярний апарат, а швидка зміна положень тіла розвиває реакцію, координацію, здатність тримати баланс. Регулярні уроки тренують м'язи сідниць і прес [11].

Аргентинське танго – це імпровізація з використанням структурних елементів, що складають теорію танцю. Аргентинське танго повністю побудовано на веденні. У танці чітко розподілені не тільки кроки, але й гендерні ролі. Чоловік – лідер, він пропонує жінці зробити той чи інший рух, і чуйно чекає від неї зворотного зв'язку. Як тільки цей контакт з'являється – "я зрозуміла, я готова йти" – чоловік супроводжує жінку в цьому спільному русі. Цей контакт створюється обіймами. Танго-обійми дозволяють вирішити багато завдань. Такі обійми з контактом в грудях, допомагають

жінці безпосередньо відчувати напрямок руху верхньої частини тіла партнера, а також відчувати ритм його кроків. А якщо в контакті знаходиться лише верхня частина тіла, то ноги залишаються вільними для вираження ритму музики [11].

Щоб розмовляти мовою танго, не потрібна особлива фізична або танцювальна підготовка, головне – наповнювати танець емоціями та власним життєвим досвідом.

Опанування аргентинського танго, як і будь-якого іншого виду хореографії, пов'язане з активним тренуванням тіла. Тому навчання передбачає спеціальні тренувальні заняття, побудовані на певному положенні тіла, позиціях і структурах танцю.

Композиція уроку з аргентинського танго, зазвичай, складається з декількох частин.

Перша частина уроку – розминка. Завдання цього етапу – оволодіння правильною постановкою корпусу, голови, рук та ніг, розвиток координації рухів, що необхідна для виконання танців, правильною постановкою дихання. Вправи, що включені в розминку, допомагають учням сформуванню балансу, виразності і краси рухів. Розминка допомагає учням не лише розігріти м'язи, але й психологічно налаштуватися на вивчення структур, з яких потім складуться танцювальні варіації. Для аргентинського танго, так само як і для танцю в стилі джаз, характерні поліцентрія (рухи різних центрів в різних напрямках) і поліритмія (рухи центрів в різних напрямках і в різному ритмі). Тому дуже важливими є вправи для розвитку рухливості хребта та координації.

Основна частина уроку. Напрацювання навичок ведення і слідування, вивчення структур і з'єднання їх з іншими структурами в зв'язки, використання їх в практичному танцюванні (структурна і музична комбінаторика).

Заключна частина уроку. Танець з партнером, використовуючи вивчені елементи [11].

Танго як феномен активно розвивається. З'являються нові рухи, іноді запозичені з інших танців. Народжуються змішані стилі – бачатанго, танго-ф'южн та контактне танго.

Контактне танго, КонтактТанго (англ. Contact tango, Contact-tango, Contactango) або альтернативне танго є відносно новою дисципліною, яка прагне зрозуміти та поєднати основи контактної імпровізації та аргентинського танго, створюючи абсолютно новий, багато в чому творчий та виразний словник фізичних рухів. Такий підхід передбачає вивчення кожного з цих методів, виокремлення спільних рис, розуміння відмінностей та поєднання переваг кожного з цих напрямків [12].

Наразі, контактне танго як нова дисципліна знаходиться в пошуках власної ідентичності та розглядається з різних підходів. Майстри танцю з усього світу (Лейлани Вейс, Габриель Кох, Клаус Спрінгборг, Максиміліано

Парадісо, Сантьяго Роура, Роксана Умпієрр, Олайя Орамо, Олександра Сошнікова, Сергій Головня та інші) зараз досліджують можливості, які відкриває синтез контактної імпровізації та танго. Майстерні з контактного танго відкриваються в Італії, Німеччині, Аргентині, Нідерландах, Данії, Молдові та інших країнах.

Італійський викладач контактної імпровізації та дослідник фундаментальних засад Contactango Лейлані Вейс (Leilani Weis), одна із засновниць нового напрямку, вважає, що танго та контактна імпровізація – це дві форми імпровізації, які мають багато загальних рис, проте різні точки зору. Вони взаємно збагачують одне одну у творчому та технічному процесі. “Для мене Contactango, говорить Вейс, – це постійне дослідження власних уявлень та можливостей, постійний експеримент та навчання” [12]. Також Вейс зазначає, що контактне танго обов’язково починається з усвідомлення структури тіла як опори, з вивчення взаємозв’язків з гравітацією та відчуття власного центру, відкриваючи необмежені можливості руху як основи контактної імпровізації [13].

Контактне танго – це танець, що поєднує сміливість та відчуття партнера; свободу імпровізації та структуру танго; чіткість кожного кроку та безліч емоцій всередині; міцний зв’язок із землею та постійне прагнення до польоту [13].

На відміну від аргентинського танго, контактне танго – це танець в якому обидва партнери рівні, ролі не розподіляються. Контактне танго як танець позбавлене канонів, суворих правил та шаблонів. Немає звичних підборів. Це танець, який пропагує задоволення, насолоду від взаємодії з партнером, повагу, що базується на взаєморозумінні.

Олексій Жандаров, керівник майстерні з контактного танго, вважає, що контактне танго містить в собі деякі елементи різних видів аргентинського танго. Наприклад, відкриті позиції та свобода дій запозичені від Танго Салон, неповторність та оригінальність стилю від Танго Нуєво, від Танго Лісо – елементарність та простота рухів, поворотів та фігур, а також відсутність складних елементів [4]. Контактному танго властиві різноманітні музичні ритми, емоційна наповненість, імпровізація, легкість виконання, рух за імпульсом.

Риси контактної імпровізації в контактному танго:

- злиття партнерів в єдине ціле, злиття центрів руху;
- можливість кожному з партнерів бути більш вільним, спонтанним;
- можливість змінювати ролі;
- можливість змінювати рівні руху;
- імпровізація.

Риси аргентинського танго в контактному танго:

- структурність;
- увага до кроків та осі;
- “наповнені” обійми та елементи прикрас;

– чарівна музика, що дарує натхнення та простір для гри.

Бажано, щоб заняття з контактного танго включали в себе наступні елементи (за Є. Юфра (Eva Yufra)):

1. Вивчення руху за допомогою різних прийомів та методів (танець, пілатес, контактна імпровізація, вправи за М. Фельденкрайзом тощо) з метою наближення до органічного та розслабленого руху. “Ми прагнемо до звільнення тіла і розуму, відкриття нової мови, нової форми спілкування та одночасної взаємодії, що сприяє кращому розумінню нашого тіла”, – зазначає Єва Юфра.

2. Сенсорна та тілесна освіта. Знання тіла є передумовою для того, щоб вміти танцювати та імпровізувати легко, без використання стандартизованих моделей рухів. Підготовка тактильних і кінестетичних чуттів дозволяє отримати вільні та безпечні рухи.

3. Вивчення можливостей руху різних суглобів, усвідомлення поверхонь тіла, розслаблення м'язів, концентрація та вирівнювання різних сегментів, головним чином хребта

4. Сприйняття та прислуховування до тіла. Слухання потребує уваги, здатності інтерпретувати та реагувати на стимули через власний рух.

5. Формування навичок руху шляхом вивчення експресивних та моторних тіла.

6. Експерименти з тілом у русі, починаючи з його анатомії та механіки, фізичної концепції інерції, швидкості і руху.

7. Формування технічного підходу до індивідуального руху, завдяки роботі, яка розвиває усвідомлення руху через органічний танець, покращуючи фізичні та творчі можливості кожної людини.

8. Вправи з контактної імпровізації в глибокому стані танго індивідуально та в парах; дослідження стосунків тіла з гравітацією

9. Вивчення паузи в енергіях та діях, з метою покращення відчуття власного тіла та інших учасників

10. Рух від центру з активним диханням із застосуванням діафрагми [13].

Важливо що, при виконанні танцювальних рухів в контактній імпровізації, основна увага приділяється “фізиці” танцю, а не його “хімії”. Танець в контактній імпровізації спрямований в першу чергу на експериментування з рухом, власними тілесними можливостями, а не на вираз емоцій, почуттів або на побудову відносин [7, с. 25]. Саме в цьому полягає відмінність контактної імпровізації від контактного танго, де багато уваги приділяється переживанням та почуттям учасників.

Можна припустити, що заняття з контактного танго, так само як і контактна імпровізація, мають терапевтичний ефект. Це пов'язано з тим, що учасники груп неодноразово підкреслювали, що разом з танцем в їхнє життя прийшли нові ідеї та нові принципи, які допомагають їм у різних сферах діяльності. Вони стверджували, що стали більш гнучкими в спілкуванні, простіше встановлюють контакт з іншими людьми і відчують

себе впевненіше. У зв'язку з цим можна зробити припущення, що контактне танго також буде сприятливо впливати на тіло людини, розвивати і оздоровлювати його, надавати йому гнучкість, пластичність, зміцнювати і розтягувати м'язи, наповнювати тіло легкістю і життєвою силою. Учні набувають вміння слухати, чути і розуміти власне тіло, що дозволяє їм розкритися в більшій мірі і діяти природно, використовуючи більш ефективні і менш енерговитратні рухи [7, с. 24].

З психолого-педагогічної точки зору, відвідування занять з контактного танго дозволяє людині, по-перше, навчитися більше довіряти іншим людям, по-друге, навчитися приймати на себе відповідальність за іншу людину, по-третє, навчитися працювати, діяти в парі, а також розкрити власний творчий потенціал. Як відзначають педагоги та психологи, інтровертовані люди після відвідування уроків стають більш відкритими, гнучкими, легше встановлюють контакт з іншими людьми, набувають універсальні навички творчого підходу до будь-якої комунікації, а дуже товариські люди усвідомлюють цінність кордонів Я інших людей, вчать слухати себе та іншу людину [7, с. 25].

Отже, можна відзначити, що на сучасному етапі контактне танго може бути використане як один із засобів розвитку власного потенціалу, а також як засіб танцювально-рухової терапії при роботі з психологічними проблемами різного походження, зокрема при роботі з проблемами комунікації тощо.

Поступове введення в структуру уроків сучасного танцю елементів контактного танго сприятиме покращенню фізичної підготовки учнів, задоволенню їх творчих та комунікативних потреб, а також творчого прояву педагога, пошуку ним цікавих форм проведення хореографічних занять та створення танцювальних номерів.

Використана література:

1. *Арефьева Т.* Секс без интима [Електронний ресурс] / Т. Арефьева. – Режим доступа к ресурсу : <http://expert.ru>.
2. *Бирюкова И. В.* Танцевально-двигательная терапия: тело как зеркало души / И. В. Бирюкова // Информационный бюллетень / И. В. Бирюкова. 2008 – № 4. – С. 3-9.
3. *Гончаренко С. У.* Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – Київ : Либідь, 1997. – 375 с.
4. *Жандаров А.* Контактное танго как искусство перевоплощения [Електронний ресурс] / А. Жандаров. – Режим доступа до ресурсу : <http://zhandarov-dance.ru>.
5. Контактная импровизация: удовольствие от движения [Електронний ресурс]. – Режим доступа до ресурсу : <https://mag.relax.by>.
6. *Лидерс М. А.* Контактная импровизация – танец или мировоззрение / М. А. Лидерс // Журн. практ. психолога. – № 3. – 2005. – С. 188-191.
7. *Мартынова М. А.* Контактная импровизация в контексте психологической практики / М. А. Мартынова // Актуальные вопросы современной психологии : материалы II Междунар. науч. конф. (г. Челябинск, февраль 2013 г.). – Челябинск : Два комсомольца, 2013. – С. 22-25.
8. *Никитин В. Ю.* Композиция урока и методика преподавания модерн-джаз танца / В. Ю. Никитин. – Москва : Один из лучших, 2006. – 253 с.
9. *Пичугин П. А.* Аргентинское танго / П. А. Пичугин. – Москва : Музыка, 2010. – 263 с.

10. Руссу Н. В. Субъект-объективные основания импровизации как вида творческой деятельности в хореографии : автореф. дис. ... канд. филос. наук : спец. 09.00.01 / Н. В. Руссу. – Кемерово, 2006. – 22 с.
11. Степанова Г. В. Методика преподавания аргентинского танго в студии Caminito [Электронный ресурс] / Г. В. Степанова // Доклад на 39 Всемирном Танцевальном Конгрессе, CID UNESCO Россия, Санкт-Петербург. – 2015. – Режим доступа до ресурсу : <http://library.caminito.ru>.
12. Weis L. Contac Tango [Электронный ресурс] / L. Weis, E. Yufra, O. Aramo. – Режим доступа до ресурсу : <http://www.enestudio.info>.
13. Yufra E. Kontaktango [Электронный ресурс] / E. Yufra. – Режим доступа до ресурсу : <http://evayufra.com>.

References:

1. Arefeva T. Seks bez intima [Yelettronniy resurs] / T. Arefeva. – Rezhim dostupa k resursu : <http://expert.ru>
2. Biryukova I. V. Tantsevalno-dvigatel'naya terapiya: telo kak zerkalo dushi / I. V. Biryukova // Informatsionnyy byulleten. – 2008. – № 4. – S. 3-9.
3. Honcharenko S. U. Ukrainskiy pedahohichnyi slovnyk / S. U. Honcharenko. – Kyiv : Lybid, 1997. – 375 s.
4. Zhandarov A. Kontaktное tango kak iskusstvo perevoploshcheniya [Yelettronniy resurs] / A. Zhandarov – Rezhim dostupa do resursu : <http://zhandarov-dance.ru>.
5. Kontaktная improvizatsiya: udovolstvie ot dvizheniya [Yelettronniy resurs]. – Rezhim dostupa do resursu : <https://mag.relax.by>
6. Liders M. A. Kontaktная improvizatsiya – tanets ili mirovozzrenie / M. A. Liders // Zhurn. prakt. psikhologa. – № 3. – 2005. – S. 188-191.
7. Martynova M. A. Kontaktная improvizatsiya v kontekste psikhologicheskoy praktiki / M. A. Martynova // Aktualnye voprosy sovremennoy psikhologii : materialy II Mezhdunar. nauch. konf. (g. Chelyabinsk, fevral 2013 g.). – Chelyabinsk : Dva komsomoltsa, 2013. – S. 22-25.
8. Nikitin V. Yu. Kompozitsiya uroka i metodika prepodavaniya modern-dzhaz tantsa / V. Yu. Nikitin. – Moskva : Odin iz luchshikh, 2006. – 253 s.
9. Pichugin P. A. Argentinskoe tango / P. A. Pichugin. – Moskva : Muzyka, 2010. – 263 s.
10. Russu N. V. Subekt-obektivnye osnovaniya improvizatsii kak vida tvorcheskoy deyatelnosti v khoreografii : avtoref. dis. ... kand. filoz. nauk : spets. 09.00.01 / N. V. Russu. – Кемерово, 2006. – 22 с.
11. Stepanova G. V. Metodika prepodavaniya argentinskogo tango v studii Caminito [Yelettronniy resurs] / G. V. Stepanova // Doklad na 39 Vsemirnom Tantsevalnom Kongresse, CID UNESCO Rossiya, Sankt-Peterburg. – 2015. – Rezhim dostupa do resursu : <http://library.caminito.ru>.
12. Weis L. Contac Tango [Yelettronniy resurs] / L. Weis, Ye. Yufra, O. Aramo. – Rezhim dostupa do resursu : <http://www.enestudio.info>.
13. Yufra Ye. Kontaktango [Yelettronniy resurs] / Ye. Yufra. – Rezhim dostupa do resursu : <http://evayufra.com>.

ЖУРАВЛЁВА А. В. Контактное танго как новейшая форма.

В статье рассматриваются основные положения контактного танго как новой формы хореографии. Осуществлен сравнительный анализ контактного танго, аргентинского танго и контактной импровизации. Также в статье предложены рекомендации относительно организации уроков из контактного танго.

Ключевые слова: *танец, импровизация, контактная импровизация, аргентинское танго, контактное танго, альтернативное танго.*

ZHURAVLEVA A. V. Contact tango as newest form.

The article deals with the main provisions of contact tango as a new form of choreography. A comparative analysis of contact tango, Argentinean tango and contact improvisation has been carried out. Also, the article suggests the organization of lessons on contact tango.

Keywords: *dance, improvisation, contact improvisation, argentine tango, contact tango, alternative tango.*